

Проектування, як метод активізації пізнавальної діяльності учнів при вивченні слюсарної справи.

Сучасний стан трудового навчання більше спрямований на виконання конкретних технологічних завдань (скласти креслення за зразком, отримання готового креслення і безпосереднє виготовлення об'єкта праці). Цей напрямок досить ефективно працював і працює, але стандарт освітньої галузі “Технології” орієнтує до нових підходів трудового навчання. Цей документ передбачає, що акцент в трудовій підготовці учнів повинен переміститися від фактичного ремісничо-тренувального навчання до формування та розвитку творчої ініціативи, творчого пошуку, інтелектуального наповнення всього змісту трудового навчання, створення реальних умов для реалізації індивідуальних можливостей особистості кожного учня. [1]

Виходячи з цього, один із напрямків Державного стандарту, проектна діяльність людини у сфері матеріальної культури, може позитивно впливати на реформування трудового навчання, і запровадження нових методів навчання.

Сам по собі метод проектів не новий, він згадується ще на початку ХХ століття. Його засновником вважається американський філософ і педагог Джон Дьюї (1859 – 1952), і паралельно з ним в Росії впровадженням данного методу в педагогічну практику займалася група педагогів на чолі з С.Т.Шацьким (1878 –1934). Але метод проектів не знайшов практичного застосування через те, що він базувався на копіюванні різних сторін господарського життя країни. [2]

Сьогодні метод проектів активно відроджується в Росії. Більш того, виконання проекту є обов'язковим для учнів 1-11 класів російських шкіл. [3].

Світовий досвід підтверджує, що проектна методика являє собою нову технологію навчання, покликану як найповніше реалізувати особистісно-орієнтований підхід у навчанні.

Проектна методика навчання найбільш придатна для реалізації особистісно-орієнтованого підходу до навчання. Вона є новою педагогічною технологією і являє собою можливу альтернативу традиційній копіювально-ілюстративній системі.

Необхідність застосування проектної методики в сучасній шкільній освіті зумовлена очевидними тенденціями в освітній системі до більш повноцінного розвитку особистості учня, його підготовки до реальної діяльності. Вона забезпечує не тільки місце засвоєння навчального матеріалу, але й інтелектуальний розвиток учнів, їхню самостійність, доброзичливість до вчителя, і між собою, комунікабельність, бажання допомогти іншим. [1]

Виходячи з цього можна припустити, що метод проектування в достатній мірі буде активізувати пізнавальну діяльність учнів, при вивченні слюсарної справи. Адже ручна обробка металу передбачає виконання різних операцій, тому є можливість на цій базі створення проектів практичного застосування. Одним із ключових моментів проекту являється формування задачі. Вона може бути висунута самим учнем, або за рекомендацією вчителя.

В процесі рішення завдання учень використовує знання, якими він вже володіє, може ними оперувати, знаходити їм практичне застосування. А також відповіді на незнайомі питання знаходить в літературі та консультується з вчителем. В результаті учень самостійно приймає рішення послідовності реалізації проекту.

Підготовчий теоретичний етап. Учень робить технічні малюнки, розробляє та складає креслення. Визначається з переліком деталей, виготовляє для них технологічні картки. Цей процес багатогранний і

вимагає від учня знань побудови креслень, вирішення конструкторських задач і т.д.

Підготовчий практичний етап, пов'язаний з вибором матеріалу, який необхідний для виготовлення деталей. Далі переходить до безпосереднього виготовлення деталей. В процесі обробки учень вирішує технологічні задачі, пов'язані з послідовністю та способами обробки, оволодіває прийомами роботи з ручної обробки металу, має можливість реалізувати свої знання на практиці.

На слідуючому етапі (при збиранні об'єкту праці) [2] можливі неточності в конструкції, будові, деталях, то в цей момент важливо, щоб вчитель міг дати пораду і допоміг вийти з складної ситуації, тому що учень може втратити інтерес. Будь який об'єкт праці, повинен виконувати функції, які йому властиві. Крім того, він повинен мати закінчений вигляд, тобто оформлений за допомогою лако-фарбових матеріалів. При виборі кольорової гами в учня проявляється і виховуються естетичні смаки.

На заключному етапі важливо об'єктивно провести оцінювання проекту, зокрема складність та якість виробу, повноту пояснювальної записки, правильність та охайність побудови креслень, рівень самостійності у виконанні проекту.

Виходячи з цього можна сказати, що метод проектів несе великий потенціал для розкриття та реалізації творчого потенціалу учнів, підвищенню та закріпленню їх знань, формуванню правильності виконання трудових дій, виховує такі людські риси як, самостійність, увага, працелюбство та ін. Але для впровадження методу проектів в практику його необхідно науково обґрунтувати, забезпечити певною методичною документацією.

Література:

1. Сидоренко В.К. “Проектна методика як основа реалізації особистісно-орієнтованого підходу в трудовому навчанні.// Вісник ЧДПУ Випуск 22.: Педагогічні науки.- Чернігів 2004.-с.3-8
2. Новые педагогические и информационные технологии / Под ред. Е.С.Полот - М., 1999 с. 67.
3. Леонтьев М.Р. Об использовании метода проектов в образовательной области „Технология”. //Школа и производство. – 2000. - №6. – С. 6-7